

Statsminister Bortens svar på representanten Henningsens spørsmål i spørretimen i Stortinget 4. juni 1969.

Bakgrunnen for den konferansen som herr Henningsens spørsmål refererer seg til, var det Stortingets samferdselskomité uttalte i innstilling S. nr. 132 for 1968/69 - og som Stortinget den 7. mars i år sluttet seg til. I innstillingen rettes det en sterk henstilling til departementet om å vurdere nærmere veispørsmålet for området sør for Gryllefjord og legge resultatet fram for Stortinget så snart som mulig. Det dreier seg her som kjent om en skal velge kystveien eller Kaperdalsveien.

Under konferansen den 9. mai, der også samferdselsministeren deltok, ble det gjort klart at departementet vil imøtekomme Stortingets henstilling. Dette innebærer at den endelige avgjørelse i denne veisaken ikke er tatt

- 2 -

i og med flertallsuttalelsen i Troms fylkesting den 3. desember om å gå inn for kystveien. Fordi staten skal delta i utbyggingen, må den endelige avgjørelse tas i Stortinget - og da på grunnlag av nye vurderinger.

Under siste del av konferansen hvor før øvrig samferdselsministeren ikke deltok, ble det opplyst at det slik saken nå vitterlig står, ikke vil være riktig å fastlegge skoleutbyggingen i Torsken kommune før veispørsmålet er endelig avgjort. Den del av skoleutbyggingen som måtte være avhengig av dette, burde derfor stilles i bero inntil dette er skjedd. Det ble også pekt på at det var en del uklarhet om hvilken status Kaperdalsveien eventuelt skal ha.

Dette ble Kirke- og undervisningsdepartementet underrettet om i brev, og til orientering og underretning fikk Torsken kommune en gjenpart av dette brevet.

Det skulle være unødvendig å tilføye at dette selvsagt ble gjort for å unngå at det ville bli satt i gang en skoleutbygging i kommunen som ikke ville være avstemt etter den framtidige og endelige avgjørelse om veisambandet i kommunen - en avgjørelse som til sjuende og sist ligger i Stortingets hånd.

Når det gjelder spørsmålet om ekstraordinære midler til bygging av det veisamband det her dreier seg om, er det en sak en får komme tilbake til under den endelige behandling av saken i regjering og Storting. Men etter som det her dreier seg om en sak som i virkeligheten gjelder fortsatt bosetting eller ikke for et lokalsamfunn som synes å være høyst levedyktig om det får en riktig veiutløsning, går jeg ut fra at myndighetene vil bidra til å finne en positiv løsning også på dette spørsmålet.

Når det gjelder siste del av spørsmålet, forekommer det meg at spørseren her nettopp peker hen til den nøye sammenheng det er

mellom veisaken og skoleutbyggingen i kommunen, og som underretningen til Kirke- og undervisningsdepartementet gjorde merksam på.

Jeg vil for øvrig peke på at det "mindretall i Torsken kommune og andre", som hr. Hønningsen viser til, og som møtte i konferansen den 9. mai, foruten av tre lokalrepresentanter besto av to stortingsrepresentanter fra Troms - og fylkesordføreren i Troms.